

Van het bestuur

Lustrumcommissie

De lustrumviering zal plaatsvinden op vrijdag 15 mei 2020. De commissie werkt hard aan een aantrekkelijk programma. Nadere informatie volgt.

Nieuwe leden, opzegging lidmaatschap

Opnieuw twee nieuwe leden:

Ida Sandberg;

Marijke Stok – de Haan.

Theo en Hiltje ten Kate hebben aangegeven hun lidmaatschap per einde 2019 te beëindigen. Zij memoreren in hun brief hoe gaarne zij dat mooie spel speelden en van de gezelligheid op het veld en bij de koffie genoten hebben. Zij wensen de Vereniging een bloeiend voortbestaan toe.

Barbara Oskam – Cox en Teun Verheul gaan per eind 2019 door als niet-spielend lid.

Impressie van het Bowls toernooi op HBS

Op 9 Augustus j.l. vond, zoals bekend, een toernooi plaats tussen HBS en Haagse Bowls. Directe aanleiding was het 125 jarig bestaan van HBS. We waren met velen aanwezig! Het zoveelste bewijs dat de club leeft. Het was mijns inziens een groot succes, zonder meer voor herhaling vatbaar. Dat vonden ook de HBS'ers, trouwens.

De ontvangst was allerhartelijkst, de organisatie vlekkeloos, de lunch prima verzorgd. Kortom, een bijzonder geslaagd evenement. Dat het weer niet meewerkte mocht de pret niet drukken.

De formule van de toegepaste puntentelling was alleraardigst: de bal die het dichtst bij de jack ligt wordt gewaardeerd met 4 punten; 3 punten voor de een na dichtst bijliggende etc. Er werd gespeeld in paren van twee – HBS/Haagse Bowls gemengd - waarbij eenieder zijn eigen score, die je met je partner behaalde, bijhield, als de lezer nog begrijpt wat ik bedoel.

Er waren officiële winnaars, Maarten, Simoneke en Cees, overigens waren de HBS-deelnemers voor de prijzen uitgesloten; een alleraardigste geste die voor mij overigens niet had gehoeven.

Namens de club en onze delegatie heb ik de organisatie bedankt en een aardigheidje aangeboden (flessen wijn), die Cees zo goed was om aan te schaffen.

Slotsom: dat moeten we vaker doen!

Jos Zwartjes

Finale zomercup 2019

De zomercup kreeg een droomfinale, die op 27 september plaats vond.

De weg naar de finale was niet altijd even makkelijk. Niet alleen voor de deelnemers, op twee na sneuvelden zij allemaal voor de finaledag, maar ook niet voor de organisatoren. Enige hobbels moesten worden genomen alvorens de strijd om de cup kon aanvangen. In het begin liep niet alles even soepel, maar allengs hadden de baancommissarissen door hoe de clubochtenden vlekkeloos te laten verlopen en bij het kaarten trekken de spelers die hun cupwedstrijd speelden, niet mee te tellen.

Na de poulewedstrijden, die allemaal zijn gespeeld, vochten Barend met Maarten en Jos met Jan om de finaleplaatsen. Het resultaat was, dat op de finaledag Barend, omringd door zijn ganse familie, en Jos, stilletjes alleen, met knikkende knieën het speelveld betraden. Op dat moment hadden zich de eerste toeschouwers zich al van een goede zitplaats weten te verzekeren.

Jos won het eerste end; de familie van Barend viel stil. Edoch: na vier ends stond er een gelijke stand op het bord. In de ends vijf tot en met negen werd Jos stiller dan gebruikelijk. Barend leidde met zeven tegen vijf. Intussen had de baancommissaris het moeilijk om het toegesnelde publiek, dat het eigen spel had stilgelegd, van de baan te houden. Voordat een end was beëindigd, liepen onverlaten, soms gewapend met een meetlint, al het speelveld op.

Jos sloeg zijn ogen ten hemel. Was dit omdat hij door het publiek onder de voeten dreigde te worden gelopen? Niemand zal het weten, maar wel dat Jos in het tiende end twee punten scoorde en een verlenging noodzakelijk was.

Nog meer spanning, nog meer opdringerig publiek.

Pipse familieleden: Jos had een mentale dreun uitgedeeld. Maar zie: in de verlenging toonde Barend zich een uitmuntend ambassadeur van onze sport. De zomercup was hem.

Even later vond de prijsuitreiking plaats. Een heerlijk geurtje voor Jos. Niet voor niets ging hij de volgende dag met zijn echtgenote met vakantie.

Barend mocht de wisselprijs in ontvangst nemen. Het was een prachtige prent van een Bowls spelende heer. Terecht was Barend geëmotioneerd en nog meer terecht was het dat Barend Elsbeth bedankte voor haar geweldige inzet om de zomercup tot een succes te maken. En daarbij sluiten alle deelnemers aan de zomercup en de toeschouwers tijdens de finale zich graag aan.

Harm Sleeboom

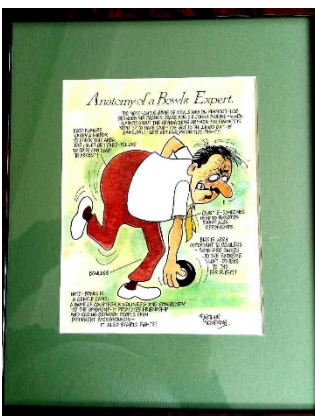
De finalisten

Metten is weten

Het toegestroomd publiek

De wisselprijs

Poetsen mocht niet helpen

Foto's: Claire van der Heijden en David Wattendorf

Nieuwe leden stellen zich voor:

Liesbeth Pezie – Baan

Allereerst wil ik mijn dankbaarheid uitspreken voor de hartelijkheid waarmee ik ben opgenomen in de Vereniging Haagsche Bowls.

In beknopte woorden zal ik wat over mijzelf vertellen. Geboren en getogen in Rotterdam. Franse taal en letterkunde gestudeerd in Leiden waar ik Jan Pezie, die farmacie studeerde heb ontmoet . Wij zijn in 1970 getrouwd, Jan is tot mijn grote verdriet overleden in 2015. Geen kinderen.

Wij hebben altijd in Den Haag gewoond met een aantal jaren onderbreking in Wassenaar. In 1986 verhuisden we naar hartje binnenstad, “never a dull moment” om daar te wonen.

Les gegeven (Frans) gedurende 20 jaar aan de J.C. Pleysierschool, een school voor zeer moeilijk opvoedbare kinderen (Mavo, Havo, VWO en hyperintelligente kinderen).Het doel: met het lesmiddel Frans proberen de leerling "beter te laten functioneren, een gelukkiger mens te maken.

Lange tijd een tweede huis in Stellenbosch, Zuid Afrika. Eerst met een bevriend echtpaar en later Jan en ik samen een huis op een wijngaard, waarvan we tot eind vorig jaar eigenaar van waren.

Veel dierbare vrienden aldaar.

In besturen gezeten, o.a. H.L.T.C. Leimonias (erelid vanaf 1988), Stichting Grote Kerk Den Haag, Geschiedkundige Vereniging Die Haghe.

Hobby's: o.a. sport (tennis, kegelen en sinds kort bowls), lezen, vrienden ontvangen. Nieuwe vriendschappen en invulling van interesses door lidmaatschap van Sociëteit de Witte.

Bowls zal ik zeker met regelmaat beoefenen.

Marijke Stok-de Haan

In 1948 ben ik, weduwe van Ad Stok, in Curacao geboren. (mijn vader was een Shell-man).

De middelbare schooltijd bracht ik door op het Rijnlands Lyceum te Wassenaar.

Getrouwd, 2 zonen gekregen en door het werk van mijn man ook enkele jaren in Washington en Cairo gewoond. Na terugkomst (1998) heb ik 6 jaar in de Tweede Kamer en daarna 3 jaar in de Eerste Kamer gewerkt als fractiemedewerkster maar door de ziekte van mijn man was ik genoodzaakt hiermee te stoppen.

Mijn beide ouders waren in de jaren '90 fervente bowls spelers en zo, ook door de introductie van spelende vrienden, ben ook ik enthousiast geworden voor dit mooie spel.

Jaap Geenen

Vooropgesteld zij dat ik in 1947 geboren ben in Wassenaar, als oudste van drie jongens en zeven meisjes uit een rooms-katholieke Haagse vader en een fries-doopsgezinde Wassenaarse moeder, en dat ik ben grootgegroeid in de omgeving van het stationnetje Heemstede-Aerdenhout. Het is dus niet toevallig dat Elsbeth en ik elkaar al wat langer kennen.

Over mijn middelbareschooltijd heb ik veel langer gedaan dan gebruikelijk, over mijn militaire diensttijd daarentegen veel korter. Hoe het ook zij, op 2 oktober 1967 ben ik per trein afgereisd naar Eindhoven in de ouderlijke verwachting dat de nieuwe studierichting Bedrijfskunde aan de plaatselijke TH een mij voldoende uitdagende studie zou zijn. Het allereerste echter wat zich aldaar op de dag van aankomst voltrok was de elektrificerende ontmoeting met mijn echtgenote Marjoke. Dat wij pas ruim 30 jaar later samen gingen wonen in Zeist en aansluitend trouwden lijkt natuurlijk een uiterst romantisch verhaal maar is in dit verband te lang en te ingewikkeld. Het effect is wel dat ons gezin naast mijn twee bloedverwante dochters Noor en Willemien en kleindochter Elin ook nog twee aanverwante dochters, een zoon, en twee kleinzonen omvat. Sinds medio 2005 wonen wij in het Benoordenhout.

Die studie Bedrijfskunde heb ik toch nog in zes jaar, zij het tamelijk onnavolgbaar en met grote tempowisselingen, afgerond. Sindsdien ben ik druk geweest met het management, bestuur, toezicht, en advies in, bij, en aan wat je kunt noemen kennisintensieve ondernemingen - zoals zorginstellingen, universiteiten, onderzoeksinstituten - met financiële problemen. Dat waren er al met al uiteindelijk tamelijk veel, door het hele land en op Curaçao. Een paar maanden geleden heb ik als partner afscheid genomen van het adviesbureau waaraan ik de laatste jaren verbonden was.

Als wetenschappelijk onderzoeker bij een startup blijf ik (met een schuin oog naar wie weet ooit een dissertatie) de komende jaren lekker mijn hersens kraken.

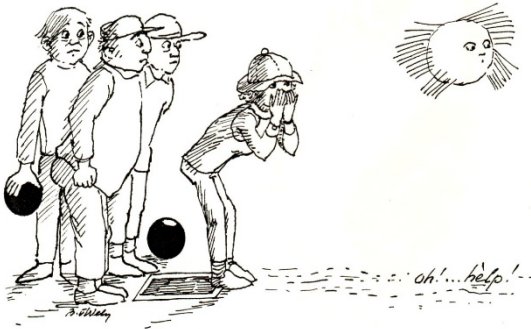
Voor wie het netwerkmatig interesseert toch even alle sportverenigingen vanaf mijn zwemdiploma: HPC (zwemmen), Alliance, BMHC, EMHC, PW, Schaerweijde, Fletiomare, Kampong, Schaerweijde, HGC (hockey), Haarlem/Bloemendaal, HTCC, PW, Kampong, SGS (cricket), De Haar, Kromme Rijn, De Hoge Kleij, Duinzicht, ANWB (golf), Kampong (squash), Triaq (tennis), B3R (bridge). Daarmee is meteen duidelijk tot welke woonplaatsen ik mij in de loop der jaren heb beperkt.

De enthousiaste verhalen van Pieter en Vivianne over hun mondiale bowls-ervaringen hebben mij nu naar de Haagse Bowls gevoerd. Tot mijn grote plezier trouwens, waarvoor mijn dank aan allen die ik tot dusverre mocht ontmoeten!

Ingezonden

Omdat de hittegolven door de natte en koele en winderige maand september al bijna uit het geheugen zijn verdwenen, hierbij een impressie van David Vriesendorp (tekening van oud-lid Babs van Wely).

Hittegolf

De Bowls Ballen kunnen het niet helpen,
En ook, zij kunnen echt niet smelten.
Wel jammer toch dat wij niet kunnen spelen,
Maar goed morgen gaan we ons toch niet vervelen?
Strand, de zee of bosch en duin
Een mooi glas onder de parasol in de tuin,
Tot een volgende keer weer saam op het veld,
Want op ons bowlspel zijn wij allen zeer gesteld.